

Rezumat - Ion

1. in Marturisire, in Amalgam, Liviu Rebreanu isi exprima crezul literar: opera literara trebuie sa creeze viata, sa exprime pulsatiile vietii adevarate, prin imaginea personajelor vii, nu frumosul (falsul) care ramane numai o nascocire omeneasca, este tinta artei; arta, literatura insemneaza viata adevarata.

Romanul apare in 1920 si determina critica literara a lui Eugen Lovinescu, sa-l numeasca pe autor "cititor al romanului romanesc modern, al poeziei obiective, al realismului".

2. Geneza romanului trebuie cautata in marturisirile romancierului "... am vazut un tarm in istorie de sarbatoare, pe crestele dimprejurul satului ..." s-a aplecat si a sarutat pamantul. L-a sarutat ca pe o ibovnica: "Rodovica o fata draguta in realitate ... in roman insa urata ... Ion a fost in dragoste cu alta fata saraca si frumoasa ... ca sa scape de saracie il voi face sa paraseasca pe iubita inimii si sa se tie dupa Rodovica, urata dar cu pamanturi".

intamplarile dramatice din lumea satului se vor regasi la inceput in nuvelele Rafuiala, Rusinea, apoi in romanul Zestrea, care vor deveni mai tarziu, intr-o forma ampla, romanul Ion.

3. Compozitia romanului il consacra pe scriitor ca reprezentant al unei tehnici moderne, a unei structuri originale. Romanul este o structura compozitionala specifica, asemenea unui circuit inchis; este o constructie simetrica care aduce la inceput si in final aceeasi imagine: drumul intrarii in satul Pripas, loc al intamplarilor si, la sfarsit iesirea drumului din satul lasat sa-si astepte alte victime. Chiar titlul capitolelor este sugestiv: inceputul si Sfarsitul. Nicolae Manolescu considera drumul, primul personaj al romanului: "urca anevoie, isi face loc, inainteaza vesel, neted, ascunzandu-se printre fagi, poposind putin la cismeaua mortului.

Imaginea drumului din ultimul capitol este dominata de sentimentul tristetii ca si drama lui Ion: "suferintele, patimile, nazuintele se pierd intr-o taina dureroasa de necuprins". Peste zvarcolele vietii vremea vine nepasator stergand toate urmele.

Romanul Ion este structurat in 2 volume culturii semnificative, metaforice cu valoare de simbol: Glasul Pamantului si Glasul Iubirii.

in planul continutului pot fi doua directii care se intersecteaza adesea: satul si evolutia lui Ion in raport cu lumea taraneasca, iar a doua directie este raportul intelectualitatii cu lumea satului - preotul si mai ales familia invatatorului.

4. Curentele literare cu influente pregnante in epoca si mai ales in arta romancierului sunt: realismul prin caracterul monografic al vietii satului, prin drama pamantului, naturalismul prin constructia unui personaj iesit din limitele firescului - dorinta de pamant devine o patima, iar eroul, un caz patologic.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Elemente ale realismului apar in descrierile de natura in prezentarea unei idile, unor scene de dragoste in caracterul trist al unor personaje.

5. Tema romanului o constituie viata satului, imaginea taranului dornic de pamant si dezbinanta omului dominat de patima pamantului.

in lumea satului se integreaza insa si intelectualitatea rurala: invatatorul, preotul, primarul.

Romanul Ion este considerat o monografie a satului romanesc pentru ca prezinta traditii, datini, obiceiuri legate de momente insemnate ale vietii, ale realitatii sociale: hora, nunta, botezul, inmormantarea, muncile campului, biserica, scoala.

6. Subiectul romanului cuprinde in cele doua volume evolutia personajelor principale de la "pamant" la "iubire" cat si problematica in familia invatatorului Herdelea.

Ion asculta de "Glasul pamantului", renunta la iubirea pentru Florica, o fata frumoasa, dar saraca intorcandu-se catre Ana, a lui Vasile Baci, urata dar bogata. O seduce pe Ana si drept urmare se vor casatori intrand in posesia pamanturilor. Devine insa ursuz si brutal, pentru ca nu o iubeste. Copilul daruit de Ana devine simbolul averii. Batuta de sot si alungata de tatal sau, Ana se sinucide. Moare si copilul, iar pamanturile intra in posesia bisericii, asa cum spuse preotul.

Ion asculta de "Glasul iubirii", se intoarce la prima si adevarata lui dragoste Florica. intr-o seara insa este surprins de George la acesta si ucis. Se implineste o mare drama, o drama a pamantului.

in paralel evolueaza familia invatatorului Herdelea: probleme legate de plata unor datorii, de casatoria Laurei, locul de munca pentru Titu si pierderea postului de invatator. Laura se va casatorii in ciuda vointei sale, iar invatatorul Herdelea, readus la catedra, va fi obligat sa o paraseasca trecand in pensie. Parasirea satului de aceasta familie si plecarea lui Titu la Bucuresti, unde isi gaseste un rost, incheie o etapa in aceasta evolutie.

7. Personajele romanului au prin constructia lor o imagine de factura realista. Rebreanu isi propunea sa creeze personaje vii, legate de viata.

Ion, fiul glanetosului, este simbolul taranului dornic de pamant. il leaga insa de imaginea taranului traditional numai harnicia, pentru ca dorinta de a stapani pamantul a devenit o patima, o stare bolnavicioasa.

Scena sarutarii pamantului, apropie caracterul personajului de constructia naturalismului.

Critica literara il caracterizeaza astfel: "Ion este expresia instinctului de stapanire a pamantului in slujba caruia pune o inteligenta ascutita, o viclenie procedurala si o vointa imensa" (Eugen Lovinescu); "nu din inteligenta a iesit ideea seducerii, ci din viclenia instinctuala, caracteristica

oricarei fiinte reduse" (G. Calinescu).

Ana este simbolul destinului feminin tragic. in ciuda urateniei fizice are o accentuata sensibilitate si nevinovatie sufleteasca. Aspira la un sentiment adevarat, la o iubire sincera, dar neimplinirea visului ii declanseaza drama si gandul sinuciderii.

8. Ion este un roman monografic. Viata satului ardelean este surprinsa in cele mai mici amanunte. Hora de la inceputul si sfarsitul romanului constituie un prilej pentru autor de a surprinde obiceiurile, frumusetea cantecului lautarilor si tulburatoarea infrigurare a jocului; este totodata un prilej de a prezenta stratificarea sociala: primarul intra in oala numai ghiaurul capabil chiar sa-l ironizeze; cei saraci (glanetasul) stau pe margine; familia invatatorului si preotul privesc de sus nastrusnicia jocului.

9. Limba si stilul au un pronuntat caracter obiectiv. Lipsesc imaginile cu numeroasele figuri de stil; exprimarea este obisnuita, fireasca, specifica realismului; nu se cauta imagini poetice, metaforice, dimpotriva sunt aspre, dure, asemenea vietii si destinului.

Se spune ca Rebreanu foloseste " un stil cenusiu ".